

РЕШЕНИЕ

№ 1177

гр. София, 05.03.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 28 състав, в публично заседание на 29.02.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Елеонора Стоянова, като разгледа дело номер **9676** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.145 и сл. от АПК вр. чл.65 от Закона за защита от дискриминация.

Образувано е по жалба на В. Т. Т. от [населено място] срещу РЕШЕНИЕ №164 от 27.09.2011г. на Комисия за защита от дискриминация /КЗД/, с което жалбата на лицето е оставена без уважение като по отношение на същото от страна на Кмета на [населено място]- Т. Г. В. е установено, че не е извършила акт на дискриминация на етническа и политическа принадлежност. Препоръчано е на Т. Х. и Кмета на общ.П. Т. П. –с превантивна цел- да се изготвят мерки за недопускане на дискриминационни прояви чрез изрична регламентация в правилниците за вътрешния ред на съответните ведомства.

В частта на решението, с което не е уважена жалбата- недоволен е Т., който иска да се отмени решението и вместо него да се установи дискриминационно отношение.

Ответната страна –чрез процесуалния си представител юрк. Б., оспорва жалба и моли като неоснователна да бъде отхвърлена.

Административен съд София-град като се запозна с доказателства по делото и с оглед правомощията си по чл.168 вр. чл.146 от АПК, прие за установено следното:

Жалбата е от адресат на заповедта и в срок, поради което е допустима и следва да се разгледа по същество. Включително същата отговаря на изискванията на чл.150, ал.1 от АПК- без оглед на многословността на Т.- същият ясно вкл. и в с.з. видно от протоколно определение от 29.02.2012г. визира какво иска- а именно да се отмени решението и да се установи дискриминация на етнически признак. С оглед изложеното-

съдът приема, че се оспорва решението само в тази му част.

По същество –съдът установява следното:

Решението е постановено от състав на компетентен орган, поради което се касае за валиден индивидуален административен акт.

В административното производство не са допуснати процесуални нарушения – конституирани са заинтересованите страни и са допуснати поисканите свидетели. Свидетелката Н. П. изнася данни, че заинтересованата Т. Х. е казала за жалбоподателя Т. „Как живееш при тези цигани?“, които думи са изречени в кабинета на кметския наместник Х..

Въз основа на така събраните гласни доказателства ответникът е достигнал до извода, че напрежение между Х. и Т. съществува, но няма дискриминация. Направена е констатацията, че Т. не е ангажирал доказателства, които по несъмнен начин да докажат неравно третиране от страна на Т. Х. към лицето.

Съдът не споделя горепосочените изводи. В хода на съдебното следствие е преразпитана свидетелката П., която потвърждава думите си, че кметският наместник Х. е казала за Т. „Защо живееш с тези цигани?“, имайки предвид това, че свидетелката живее в къщата на жалбоподателя. Свидетелката споделя, че е усетила неприязън на Х. лично към Т., както и към цялото му семейство. Свидетелката казва пред съда „Движи я позицията, че са цигани долни.“

Пред състава е разпитан и свидетеля Й., чийто показания също напълно се кредитират, както на П.. Лицето споделя, че Т. и роднините му са добри хора Свидетелства, че на събор на 21.05.2010г. Х. се е приближила към Т. и без провокация от негова страна е започнала сама да му говори. Казала му е думите „Циганин, некадърен, какви са тези хора, които дружат с теб“. От чутото свидетелят е останал възмутен. Казва, че Х. първа е нападнала и нагрубила жалбоподателя, че е „циганин“ без същия да я предизвика, както и в последствие същият да я репликира. Посочва, че принципно Х. е агресивен и неразбран човек, за разлика от жалбоподателя. Свидателят допуска Х. да е имала други прояви насочени към жалбоподателя, с които да го е тормозела, но не е бил през цялото време в селото и не е непосредствен съсед на жалбоподателя, поради което не може да разкаже за други случаи.

Съдът взема предвид становище от Х. на л. 142, но същото не променя изложените от свидетеля данни. Със становището се потвърждава, че Т. е имал конфликт със селянина си Д. К. – лице, осъдено за престъпление против личността на Т. – с присъда от 08.04.2011г. на Районен съд Пазарджик – л. 78.

Съдът намира, че от събраните пред състава гласни доказателства- показанията на свидетелката П. и свидетеля Й. се установява акт на дискриминация по етнически признак от страна на Т. Х. към Т.. Повече от един път заинтересованата Х. е изразила отношението си към Т., а именно, че същият за нея е „циганин“. Конкретно няма отношение дали лицето има подобна принадлежност или не, а факта, че с подобни думи Х. показва неприязънта си към Т. и към начина му на живот. Х. е кметски наместник на [населено място] и в задълженията ѝ е да съдейства на селяните си за развитието на хармонични отношения помежду им без да бъде съдник дори в качеството ѝ на лице на посочената длъжност три мандата по ред /както подчертава в становището си/. Изложеното означава включително, когато е установен конфликт между Т. и Д. К. да предостави разрешаването му по съответния ред, а не да се отнася обидно към жалбоподателя. Ирелевантно е какво е мотивирало Х. на 21.05.2010г. пред множество от хора на селския събор да нарече Т. „циганин“. Посоченото е акт на

дискриминация, поради което като не е събрал достатъчно доказателства ответникът е постановил материално незаконосъобразен акт в обжалваната му част. Същият е бил длъжен съобразно чл.9, ал.2 от АПК да укаже на жалбоподателя освен свидетелката П. да ангажира и други гласни доказателства за установяване на акта на дискриминация.

Въпреки гореизложеното -съставът намира, че дори само от показанията на свидетелката П. може да се установи акт на дискриминация на етническа основа, тъй като не е нужно жалбоподателят да е очевидец и лично да възприеме отправените към него етнически квалификации. В случая не става въпрос за престъплението „обида”, което се свързва с наказателна отговорност и чиято съставомерност изисква жалбоподателят да е възприел обидния израз. При акт на дискриминация отношението и чувствата на потърпевшия са ирелевантни. Единствено относимо е поведението на заинтересованата Х. и със същото изразено, включително в кабинета ѝ пред свидетелката П. с думите „Защо живееш при тези цигани” се установява неравно третиране на жалбоподателя по отношение на останалите съселяни въз основа на етнически признак.

Предвид гореизложеното съдът намира, че заинтересованата Т. Х. в качеството ѝ на кмет на [населено място] е извършила акт на дискриминация спрямо жалбоподателя по етнически признак, поради което решението в оспорената част е неправилно, следва да се отмени, като се установи посоченото отношение, а в частта за налагане на глоба на Х. по чл.65, т.3 от ЗЗаш.Д - се върне на ответника.

Следва, с оглед изхода от спора КЗД да бъде осъдена за дължимата от жалбоподателя, но невнесена първоначално д.т. от 10лв..

Водим съдът

РЕШИ:

По жалба на В. Т. Т. от [населено място]

ОТМЕНЯ РЕШЕНИЕ №164 от 27.09.2011г. на Комисия за защита от дискриминация /КЗД/, с което жалбата на лицето е оставена без уважение В ЧАСТТА МУ, с която като по отношение на Т. от страна на Кмета на [населено място]- Т. Г. В. е установено, че не е извършен акт на дискриминация на етническа принадлежност.

ВМЕСТО него в тази част

УСТАНОВЯВА по отношение на В. Д. Т. от [населено място], че Т. Г. Х. - кмет на [населено място] е извършила спрямо жалбоподателя акт на дискриминация под формата на тормоз по признак „етническа принадлежност” по смисъла на чл. 4, ал. 2 и чл. 5 вр. § 1, от ДР ЗЗаш.Д.

ВРЪЩА преписката в отменената част на акта на ответника за произнасяне по чл.65, т.3 от ЗЗаш.Д.

ОСЪЖДА КЗД да заплати на АССГ 10лв. д.т., невнесена първоначално от жалбоподателя.

РЕШЕНИЕТО е постановено при заинтересована страна Т. Г. Х. от [населено място] и Т. П. от [населено място].

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва в 14-дневен срок с касационна жалба пред ВАС. Преписи.

Съдия:

